

EAPC blog

GENERAL

#SolidaritatEAPC amb La Marató: Què hem de fer quan el càncer apareix a la feina? – Blanca Verdaguer

🕒 11 de desembre de 2018 👤 XARXES 💬 23 COMENTARIS

La primera vegada que em van diagnosticar un càncer tenia 34 anys, era el febrer del 2008. Recordo que m'havia notat un nòdul al pit esquerre i, la veritat, no estava gaire preocupada, perquè no em pensava que fos res greu. La cosa va canviar el dia que,

d'acord amb el protocol establert, vaig anar a fer-me una eco i una mamografia. Allà mateix, l'equip que em va atendre em va dir que la cosa pintava malament, sense confirmar-me res. Inclús recordo una noia que només em deia que ho sentia molt. Vaig sortir del CAP ben trasbalsada i encara no sé com, en un moment així, vaig decidir tornar cap a la feina. Allà compartia despatx amb un company a qui no va passar desapercibuda la meva cara de preocupació. Tenia molta confiança i bona relació amb aquest company i, per tant, va ser la primera persona a qui li vaig explicar el que em passava. La veritat, parlar amb ell em va anar molt bé, perquè em va tranquil·litzar i animar. En espera de rebre la

confirmació del diagnòstic, tenia l'esperança que les imatges captades per l'eco i la *mamo* fossin un error, però recordo que em van trucar a la feina des del CAP perquè hi anés com més aviat millor. Aleshores ja ho vaig comentar a les persones del meu equip d'arxiu i tothom em va donar suport. Evidentment vaig anar al CAP, i es va confirmar el que ja imaginava: càncer de mama. Recordo que tot l'equip estava pendent d'aquesta visita i al vespre tots els companys em van trucar per saber el què.

L'endemà no em vaig veure amb cor d'anar a treballar, l'impacte emocional davant la paraula "càncer" et deixa estabornida. Tot i així, aquell mateix dia l'Hospital Clínic ja es va posar en contacte amb mi perquè hi anés el més ràpid possible. Vaig posar-me les piles i vaig anar directa a l'hospital. Allà m'esperava un equip de professionals als quals sempre estaré molt agraïda. Vaig sortir-ne amb una agenda atapeïda de proves i visites. Aquell mateix dia vaig parlar amb el meu superior jeràrquic i va entendre perfectament la situació.

Des que em van diagnosticar el càncer fins que vaig agafar la baixa van passar unes tres setmanes. A la feina no ho vaig amagar, vaig dir-ho a les persones del meu entorn. Quan vaig començar el tractament sempre vaig sentir l'escalf i el suport de la gent de la feina. Alguns dies fins i tot em deixava caure pel meu lloc de treball i aprofitava per anar a esmorzar amb les companyes i companys. Passada la *quimio*, l'operació i la *ràdio*, em vaig reincorporar després d'estar deu mesos fora de joc i tothom m'ho va posar molt fàcil.

Ara fa 4 anys vaig tenir una recaiguda. Vaig anar a un control rutinari i l'endemà d'haver-me fet una *mamo* em van trucar perquè hi anés. També era a la feina, ho vaig deixar tot. Com és evident, l'hi vaig comentar al meu cap, i la vam tornar a ballar. Aquest cop, com que era un tumor *in situ*, només em van operar i em vaig estalviar la *quimio*. En total vaig estar uns tres mesos de baixa. Davant la malaltia, sempre he sentit el suport del meu entorn, tant el personal com el laboral.

Això no sé si respon a la pregunta, crec que a vegades saber tractar un company que té càncer no és fàcil. Com a malalta agraeixes la naturalitat i espontaneïtat, fuges de la compassió i treus ferro a l'assumpte, però cada persona és un món. Com a companya d'altres persones que han patit càncer miro de tractar-les amb normalitat i també entenc que no estan en el seu millor moment. Són malalties en les quals hi ha un component emocional molt gran; per tant, el cansament, els canvis d'humor i els canvis fisiològics hi són molt presents. I hem de ser comprensius amb les persones que pateixen la malaltia.

Finalment, davant l'impacte que representa el càncer, recomanaria agafar la baixa. L'impacte és tan gran que necessites processar tot el que t'està passant, és una malaltia que et capgira absolutament i et cal endreçar el cervell i fer un pausa en les teves rutines de vida.

Blanca Verdaguer

Responsable de Gestió Documental del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública

◆ BLANCA VERDAGUER, CÀNCER, LA MARATÓ